

O lidech v ČČK

Před časem jsme vstoupili do dalšího roku ještě stále mladého tisíciletí. Někteří s obavami, většina s očekáváním něčeho nového, pozitivní změny, posunu vpřed, nové naděje, nové cesty. Většinou zůstaneme bohužel u těch nadějí.

Změnil se pouze letopočet, tak jako již tisíckrátě předtím a vše ostatní zůstává. Cíle, potřeby, možnosti, podmínky, řada problémů a především lidé. Zůstává také znechucení a únava z neúspěchu, z nepochopení a nevstřícnosti a především pak z lidské hlouposti, která oč je větší, o to je hlasitější a úpornější.

Mám na mysli vše mimo, ale i uvnitř ČČK. Naštěstí zůstávají také dobré výsledky a i zkušenost, třeba i z toho neúspěchu. Obojí je nezbytné využít v další práci.

Máme před sebou období jednání v místních skupinách ČČK, jednání Komor ČČK. Máme před sebou v letošním roce také volební shromáždění Delegátů ČČK. Volby na všech úrovních.

Vím, že mnohdy je hledání a výběr kandidátů na funkce v orgánech ČČK velmi složitá záležitost. Nedostatek času, boj o vlastní existenci a zabezpečení rodiny, to je dnes většinou hlavní problém a hlavní úkol. My ale musíme udělat vše proto, abychom na místa funkcionářů našli, získali a zvolili lidi schopné, racionální. Lidi na určitě vyšší morální úrovni, schopné komunikace, schopné definovat konkrétní cíle do budoucnosti a také je realizovat. Musí být odolní ale s příslušnou mírou odpovědnosti a slušnosti. Musí mít smysl pro kolektivní práci.

Někde je máme a prokázali již svoje schopnosti, ty si udržme. Někde je musíme hledat.

Musíme, protože především na lidech v ČČK závisí jeho existence, budoucnost, schopnost plnit dané úkoly.

Úkolem volených orgánů ČČK na všech úrovních je diskutovat o hlavních problémech, jejich řešení, o strategických cílech do budoucnosti a cestách vedoucích k jejich dosažení. K tomu někdy ještě navíc musí řešit okamžité problémy.

Jejich práce by měla ve spolupráci s profesionální ČČK směřovat nejen k co nejkvalitnějšímu plnění našich úkolů a cílů, ale také k vytvoření celkové struktury ČČK jako funkčního a efektivně pracujícího systému. Má-li něco fungovat, a ještě k tomu úspěšně, musí to fungovat jako systém. Ostatně se domnívám, že celá historie utváření lidské společnosti je neustálou snahou o vytváření systémů a hledání rovnováhy.

Existujeme v období pokusů o budování fungujícího kapitalismu v Čechách. Nyní ještě v období světové, řekl bych nejen hospodářské, krize. Toto období provází mimo jiné i znaky nestability, bezohlednosti, nedostatku humanity. I jako humanitární organizace se pohybuje ve velmi tvrdém konkurenčním prostředí. Proto je nezbytné najít a zvolit schopné a odolné kandidáty na takové úrovni, kdy jsou také schopni se orientovat v současné situaci a odpovědně na ní reagovat. Ne prospěcháče, politikáře a kverulanty. Těch máme dost na současné politické scéně. My potřebujeme chytré a slušné lidi.

Obtíž a nenaplněné naděje nás nesmí odradit, musí nás posílit víra v ideály humanity a přesvědčení, že v budoucnosti uspějí ti nejlepší. Současné musíme vykonat vše pro to, aby ČČK byl nejlepší.

Jsou pro to položeny slušné základy, na kterých je možné stavět a postupovat dál. Bohužel to nezáleží vždy jenom na nás. Pracujeme v prostředí, které není a nebude vždy vstřícné. Žijeme v době, kdy se potřebné a dobré rodí pomalu a těžce. Abychom v tomto prostředí a podmínkách uspěli, musíme se zaměřit na posílení akceschopnosti každého článku naší organizace a tím i ČČK jako celku. To je hlavním úkolem členů, funkcionářů a pracovníků každého oblastního spolku.

Tam kde se nedaří, nehledejte chyby u jiných, ale u sebe. U úspěšných OS ČČK najdete příklady a zkušenost. Na ústředí ČČK naleznete, v rámci daných pravidel, podporu. To je vše. Ostatní záleží na vás nebo vašich nástupcích.

Přetrvávající situace a zkušenost nám jasně ukazují, že se musíme spoléhat pouze na sebe. I proto bychom měli mít neustále na zřeteli, mimo jiné, princip spolupráce a jednoty. V tom je síla ČČK.

Spolupráce všech uvnitř naší organizace je mimořádně důležitá. Bez schopných lidí, vzájemné spolupráce, podpory a jednoty, jako jednoho ze základních principů Hnutí ČK/ČP, ztrácíme svoji sílu, akceschopnost a naději na úspěch.

V příštím období budeme muset řešit řadu náročných úkolů. Řešení budou náročná a mnohdy bolestivá. Budou vyžadovat zdravý rozum, značné úsilí, odpovědnost. Budou vyžadovat mnoho práce a to i dobrovolně. A času není nikdy nazbyt.

Přeji nám všem do tohoto období zdravý rozum, hodně sil a správnou volbu.

JUDr. Jiří Procházka
ředitel Úřadu ČČK ■

AKTUÁLNÍ TÉMA

1919 – 2009

Začátkem února uplynulo již devadesát let od vzniku první samostatné národní společnosti Červeného kříže na našem území – *Československého červeného kříže* (ČSČK). *Český červený kříž* je jeho pokračovatelem i dědicem jeho tradic – připomeňme si tedy alespoň ve stručnosti toto výročí.

Vznik samostatné republiky v říjnu 1918 znamenal také nutnost ustavit národní společnost mladého státu. Do té doby působil na našem území *Vlastenecký pomocný spolek pro Království české*, založený již r. 1868 (tento název odrážel tehdejší terminologii organizací Červeného kříže), který byl pochopitelně součástí Rakouské společnosti

Červeného kříže. Představa, že by se tento spolek automaticky stal národní společností ČK v Republice československé, která deklarovala zpřetrhání všech pout – reálných i domnělých – se vším rakouským, byla zcela nemyslitelná. Proto se iniciativa k založení čs. národní společnosti ČK zrodila mimo dosavadní struktury ČK.

Po třech měsících od vzniku Republiky československé dospěly snahy o ustavení ČSČK do finále – jak je všeobecně známo, proběhla 1. 2. 1919 přípravná schůzka sociálních a zdravotních pracovníků v Obecním domě v Praze, odkud vzešel oficiální návrh na ustavení ČSČK

J. Kellenberger přebírá 12. 1. 2009 medaili A. Masarykové

i návrh na jeho předsedkyni, který byl adresován hlavě státu – prezidentu T. G. Masarykovi. Ten svým rozhodnutím ze 6. 2. 1919 vyslovil s ustavením ČČK souhlas a jmenoval do jeho čela *Ali-ci Masarykovou*, svou dceru. Je vhodné zdůraznit, že nešlo o pouhé formální obsazení funkce předsedy, jak by se snad na první pohled mohlo zdát (dcera hlavy státu), ale že A. Masaryková měla v té době již rozsáhlé zkušenosti ze sociální práce. Stala se tak první a jedinou předsedkyní ČČK mezi světovými válkami a ČČK se do slova stal jejím životem, kterému věnovala naprosto vše.

ČČK měl, jako organizace nového státu, velkou podporu obyvatelstva. Do jeho řad se přirozeně zapojili řadoví členové Vlasteneckého pomocného spolku a tak mohl ČČK navázat i na zkušenosti svého předchůdce. ČČK se řadil k velmi úspěšným národním společnostem Evropy a jeho aktivity v sociální oblasti, zdravotní výchově, školení obyvatelstva i přípravě profesionálních zdravotnických pracovníků či práci s dětmi a mladými byly mezinárodně oceňovány. Český červený kříž, jako nástupce ČČK, může být oprávněně hrdý na tyto tradice. Tradice nás zavazují především k tomu, abychom v současných

podmínkách, stále se měnících tak, jak se mění život sám, dokázali rozvíjet činnost Červeného kříže, rozvíjet naši národní společnost, efektivně pomáhat.

V nedávných dnech navštívil ČČK prezident MVČK J. Kellenberger. Zdůraznil, že ČČK je platnou součástí mezinárodního hnutí ČK&ČP a popřál nám všem energii a pochopení při pomoci druhým. Přejme si i my navzájem úspěch a dostatek sil nejen roce devadesátém, ale i v letech dalších.

RNDr. Marek Jukl, Ph.D.
prezident ČČK ■

ZPRÁVY, AKTUALITY

Darujte krev s českou Miss a Vicemiss

Český červený kříž ve spolupráci s Fakultním transfuzním oddělením Všeobecné fakultní nemocnice Praha 2 uspořádal dne 17.12.2008 již třetí pokračování úspěšné akce, pod názvem „Darujte krev s Českou Miss a Vicemiss“. Součástí akce byla jako vždy i malá tisková konference.

Tato předvánoční akce na podporu bezplatného dárcovství krve (BDK) skrývala i jedno překvapení, kterým byla nová tvář projektu Českého červeného kříže na podporu BDK. Tajemnou tváří je zpěvák a lékař Ali Amiri, finalista druhé řady Superstar, který společně se sl. Evou Čerešňákovou nafotil plakáty pro kampaň ČČK, která probíhala v měsíci lednu 2009 a jejíž cílem byla snaha získat nové mladé prvodárce. ■

Výkonná rada ČČK 13. 12. 2008

Výkonná rada na svém posledním zasedání minulého roku projednala a schválila návrh časového plánu zasedání Výkonné rady ČČK, Komor ČČK a Shromáždění delegátů ČČK na rok 2009 – 2010 a rámcový plán činnosti na stejné období, dále plán zahraničních styků ČČK na rok 2009. Rovněž došlo ke schválení úpravy Směrnice č. 3/2003 v platném znění, Směrnice č. 2/2005 v platném znění a normy Mladý zdravotník I. stupně. Výkonná rada schválila Seznam platných vnitřních předpisů ČČK – aktualizovaný ke dni 1.12. 2008. Dále VR ČČK schválila projekt BDK – dokrýtí z Fondu humanity a také II. Etapu použití finančních prostředků Fondu humanity ČČK získaných formou direct mailingu.

V rámci informačních zpráv vzala Výkonná rada ČČK na vědomí zprávu o činnosti prezidenta ČČK a Úřadu ČČK a přehled aktivit Úřadu ČČK a OS

ČČK se sdělovacími prostředky za uplynulé období. Dále vzala na vědomí informaci o sestavování rozpočtu ČČK na rok 2009, informaci o předávání „Zlatých křížů“ mnohonásobným bezplatným dárcům krve v roce 2008, informaci o společenské akci – poděkování nejvíce zasloužilým bezplatným dárcům krve v Galerii Písecká brána, informaci o ústředních školeních ČČK v roce 2008, informaci ohledně zahraničních rekondičních pobytů 2009, informaci ze zasedání Komor ČČK, informaci o připravované příručce v anglickém jazyce, informaci o vydaném souhlasu s vyhlášením veřejné finanční sbírky OS ČČK Pardubice a zprávy ze zahraničních služebních cest. ■

Výkonná rada ČČK 7. 2. 2009

Výkonná rada na tomto svém zasedání schválila přípravu volebního zasedání Shromáždění delegátů ČČK v roce 2009, dále schválila ředitele a hlavní rozhodčí republikových a krajských soutěží ČČK v první pomoci v roce 2009, návrh plánu činnosti ČČK na rok 2009–2010, návrh na mimořádné udělení Zlatého kříže 3. třídy, návrh na vyslání družstva ČČK na FACE 2009, návrh na zařazení do ÚPZJ ČČK, Dodatek č. 3 Statutu FH ČČK a žádosti OS ČČK Klatovy a OS ČČK Olomouc o poskytnutí bezúročných půjček.

V agendě informačních materiálů vzala VR ČČK na vědomí zprávu o činnosti prezidenta ČČK a Úřadu ČČK a přehled aktivit Úřadu ČČK a OS ČČK se sdělovacími prostředky za uplynulé období. Rovněž VR ČČK vzala na vědomí informaci o přípravě rozpočtu ČČK na rok 2009, informaci o čerpání státních dotací MZ, MV, MPSV za rok 2008, informaci o mezinárodních aktivitách Mládeže ČČK v r. 2008 a informaci o užití finančních prostředků FH získaných direct mailingem – I. etapa. ■

Poděkování v Galerii Písecká brána

Český červený kříž v prosinci 2008 uspořádal poprvé v historii oceňování bezplatných dárců krve slavnostní poděkování nejvíce zasloužilým dárcům, kteří absolvovali 250 a více odběrů. Vzhledem k tomu, že se jednalo o velmi ojedinělé akce v rámci projektu bezplatného dárcovství krve, byly pro konání této akce vybrány i zajímavé prostory Galerie Písecká brána. Slavnostní akce byla spojena s kulturním programem, který přednesl komorní soubor Musica Quinta Essentia a přítomní měli možnost shlédnout i výstavu s vánoční tematikou, která se každoročně koná v Galerii Písecká brána. ■

Předání vyznamenání ČČK na Staroměstské radnici v Praze

Překrásné prostory Brožíkovy síně Staroměstské radnice v Praze byly místem kde 8. 12. 2008 proběhlo tradiční předání vyznamenání Českého červeného kříže. Letos bylo pozváno celkem 29 vyznamenaných, dvaadvacet z nich obdrželo vyznamenání ČČK „Za dlouholetou práci“ a těm sedmi, kteří v rozhodující chvíli přispěli včasným a správným poskytnutím první pomoci k záchraně lidského života byla udělena medaile ČČK „Za záchranu života“.

Předání vyznamenání Českého červeného kříže se uskutečnilo pod symbolickou záštitou člena rady Zastupitelstva hlavního města Prahy pro oblast zdravotnictví Mgr. Milana Pešáka. Vyznamenání předávali pan radní spolu s prezidentem ČČK RNDr. Markem Juklem, Ph.D. a ředitelem Úřadu ČČK JUDr. Jiřím Procházkou. Součástí programu bylo i kulturní vystoupení o které se postaral dětský pěvecký sbor Claireton Chorale. Přítomen byl i štáb České televize, která ve svém hlavním zpravodajství odvysílala reportáž o této akci. ■

Kampaň na podporu bezplatného dárcovství krve (BDK)

Myšlenka realizovat kampaň začala nabývat konkrétnějších představ již v průběhu minulého roku, kdy Český červený kříž (ČČK) navázal spolupráci se sl. Evou Čerešňákovou – 1. Českou Vicemiss 2007. Cílem kampaně jako takové je pomoci získat nové bezplatné dárcy především v řadách mladší generace, který by měla nahradit početnou skupinu dárců, kteří v průběhu několika málo let dovrší věku 60-ti let a nebudou moci již krev darovat.

Z pravidelných akcí, které v rámci kampaně probíhají uvádíme např. akce pod názvem „Darujte krev s Českou Miss a Vicemiss“, které realizujeme ve spolupráci s VFN Na Karlově. Dále jsou to odběrové akce pod názvem „Daruj krev ještě dnes“, které proběhly ve FN Olomouc.

Další velká akce, tentokrát celorepubliková, měla název „Jdeme dát krev: policisté-hasiči“ a byla slavnostně odstartována ve Fakultní Thomayerově nemocnici. Hlavními organizátory byl Nezávislý odborový svaz PČR, ČČK, Zdravotní pojišťovna MV ČR a společnosti Nef de Santé. Na tiskové konferenci spojené s touto měsíční odběrovou akcí byl přítomen ministr vnitra Ivan Langer, policejní prezident Oldřich Martinů a další významní hosté.

Další etapa kampaně, kterou tentokrát představují netradičně pojaté plakáty/vizuály, natočení dvou verzí radiospoty a vytvoření bannerů, byla odstartována 1.ledna 2009 a oficiálně představena mediím na tiskové konferenci dne 7. ledna 2009. Tvářemi vizuálů se stali bez nároku na honorář

sl. Eva Čerešňáková a lékař a zpěvák pan Ali Amiri. Vizualy ve formě plakátů má široká veřejnost možnost vidět v Praze na pronajatých plochách společnosti JCDecaux Group (v metru podél eskalátorů, dále uvnitř souprav metra a v tramvajích). Dále byly vizualy uveřejněny opakovaně v LN, radiospoty byly celostátně odvysílány na Frekvenci 1 a bannery jsou k vidění na internetových stránkách partnerů, kteří se na projektu podíleli. Tato etapa kampaně vyvolala nejen u veřejnosti, ale i v odborných kruzích, pozitivní reakce a díky těmto ohlasům bychom rádi využili dalších možností rozšířit kampaň a pojmut j ji jako celorepublikovou. Vyvrcholením kampaně na podporu BDK by mělo být natočení videospoty a jeho odvysílání v některých z televizních stanic. ■

SPOLKOVÝ ŽIVOT

Studenti překypují invencí

Oblastní spolek ČČK v Jablonci n.N. v průběhu loňského roku podporoval nový projekt Krajské nemocnice v Liberci s názvem „Bezplatné dárcovství krve-bezpečná léčba našich pacientů“, jehož cílem je zejména rozšíření a omlazení stávajícího registru dárců krve. Právě proto jsme oslovili studenty SUPŠ a VOŠ v Jablonci n.N., aby se zapojili do soutěže o logo na tričko pro propagaci bezplatného dárcovství krve mezi mladou generací,

kteřou podpořil ředitel školy ak. sochař Jiří Dostál. Pod odborným vedením ak. mal. Václava Bendy začaly v hlavách budoucích propagačních grafiků rodit velmi originální nápady. Mladí výtvarníci překypovali invencí a vznikla desítky nejrůznějších návrhů, z nichž některé ocenila porota. Byla by však obrovská škoda, kdyby tyto návrhy skončily v šuplíku a tak začaly vznikat jednotlivé projekty na podporu bezpříspěvkového dárcovství.

Jako první jsme použili logo na 10 tisíc nafukovacích balónků, které jsme rozdávali při našich veřejných prezentacích a propagačních akcích. Další projekty na sebe nedaly dlouho čekat a o těch budeme informovat příště. Celý projekt podpořili Mgr. Petr Tulpa, starosta města a MUDr. Vít Němeček, MBA, ředitel jablonecké nemocnice.

Helena Ungermannová
ředitelka OS ČČK Jablonec n.N. ■

Domovy pro seniory

Oblastní spolek Českého červeného kříže v Praze 9 provozuje již několik let dvě sociální zařízení s nepřetržitým celoročním provozem pro naše seniory.

Od roku 2008 jsou registrovány jako Domovy pro seniory z nichž jeden je na území MČ Prahy 14 a druhý na území MČ Prahy 9. V našich zařízeních chceme našim seniorům vytvořit prostředí, které je rovnocenné rodinnému prostředí a předcházet tak jeho vyloučení ze společenského života.

Poskytované sociální služby zachovávají a rozvíjejí důstojný život těch, kteří je využívají. Poskytování služeb pro jednotlivého klienta vychází z individuálních potřeb a jeho zájmu. Různé kulturní akce, které zde probíhají obohacují jejich společenský život. Tyto objekty působí již řadu let a bylo nutné provést částečné opravy, úpravy a nákup vybavení těchto zařízení. Jednalo se o výměnu oken, vymalování obou zařízení, úprava koupelen (bezbariérové), výměna linolea, nákup ložního prádla, rehabilitačních pomůcek atd. Z nedostatku finančních prostředků jsme tyto úpravy nemohli provést sami, proto OS ČČK v Praze 9 a všichni klienti těchto zařízení touto cestou děkují Úřadu ČČK a všem občanům, kteří nám pomohli a svými finančními prostředky přispěli ke zlepšení našeho života k zkvalitnění sociálních služeb a k vytvoření příjemného a důstojného prostředí.

Ivana Kadlečková
ředitelka OS ČČK Praha 9 ■

V MS ČČK Břest se snaží být prospěšně aktivní

Členky MS ČČK v Břestě rekapitulují svou činnost a jsou vždy spokojeny s výhledem aktivit, které nejsou prospěšné jen jejich spolku. Proto nám dovoluje malou veřejnou rekapitulaci. V neděli 9. prosince 2007 pořádala ZŠ Břest slavnostní rozsvícení vánočního stromku. Žáci zdejší školy připravili pásmo „Živý Betlém“, hudební doprovod zajistila soukromá hudební škola D-MUSIC. Členky ČČK se staraly o pitný režim pro velké i malé návštěvníky. V únoru se tradičně konal Dětský karneval, s jehož organizací ČČK vydatně pomáhá. Duben je pro členky měsícem s velkým „M“. Třicátý duben patří sletu Čarodějnic a zábavu s tím spojenou

připravuje každoročně ČČK. Akce byla obohacena vystoupením „Ohnivých mužů“, které atmosféru Čarodějnic perfektně podpořilo. V květnu se v naší obci konala ojedinělá akce – „Bitva o Břest“. Do vesnice se sjeli členové Klubu vojenské historie a přímo v centru obce předvedli ukázkou z bitvy o Břest. Členky ČČK se staraly o zdravotní dozor celé akce a při pátečním předvedení bitvy se do akce zapojily v dobovém oblečení a předvedly tak autentickou nepostradatelnost ČČK ve válce. V červenci byly členky přivzány do slavnostního hasičského průvodu obcí v rámci hodových oslav. Ani na sportovních akcích pořádaných v naší obci členky nechybí a jsou pravidelně zvány na fotbalová klání. V srpnu se členky - majitelky Hanáckých krojů zúčastnily dožínkových oslav v Kyselovicích a Krajských dožínkách v Kroměříži a ve své obci pak při mši sv. bylo slavnostní Poděkování za úrodu. S blížícím se podzimem uskutečnily zájezd do Kroměříže na zámekovou věž a sešly se ke společnému klání v kuželkách ve zdejší sportovní hale. A jak jsme začaly, tak končíme naší činností spojenou s vánočními akcí. Za všechny členky ČČK Břest mi dovoluje poděkovat všem spolům za jejich nenahraditelnou dobrovolnou činnost a popřát všem hodně zdraví a spokojenosti ve svém jednání.

Bc. Lenka Chytilová
členka MS ČČK Břest ■

Senior party v Přerově

Již 9. ročník Senior party se uskutečnil v krásném sále Městského domu v Přerově

Koncem listopadu minulého roku. Pro 300 seniorů v zaplněném sále byl připraven kulturní program, ve kterém nechyběla taneční vystoupení dětí z Domu dětí a mládeže Atlas a ZŠ Mateřídouška Předmostí, kouzelnická show. Do programu přispěly i samotné seniorky z Klubu důchodců Bochoř. Po celou dobu vyhrávala k poslechu a tanci hudební skupina Esmeralda. Nechyběla ani tombola.

O Senior party je velký zájem, není třeba dělat žádnou propagaci, vstup mají seniori zdarma.

Pro Český červený kříž – OS Přerov je poděkováním hlavně spokojenost návštěvníků.

Všichni společně se těšíme na jubilejní 10. ročník Senior party v roce 2009.

Alena Stárková
ředitelka OS ČČK Přerov ■

Co Vy na to?

Rád bych se trochu pozastavil u Místních skupin, kterým je možná věnována již menší pozornost. O jejich činnosti se dozvídáme sporadicky, jen z jejich vlastních zpráv. Zpravidla to vyznívá, že veškerá činnost na okresech je výsledkem práce placených pracovníků. Věřím, že tomu tak není a že na činnosti OS se MS také podílejí, někde menší, jinde větší mírou. Můj dojem však je, že o rozvoj MS není skutečný zájem. Stanovy daly sice MS právní subjektivitu, ale to je vše. Je pravdou, alespoň z mé praxe, že Úřad ochotně vyřídí naše dotazy či požadavky, ale zájem o členskou základnu není, což je škoda. Vždyť každá organizace, každý spolek, má zájem na získávání nových členů. Slyším již odpověď „To je přece vaše záležitost“, což je v podstatě pravda, ale co může naše MS novým členům nabídnout? Spolupráci na akcích, které představenstvo naplánuje, účast dětí na letních táborech, vyskolení v poskytování první pomoci (bez osvědčení!)??A aktivně pracujícím členům vyslovit veřejně poděkování nebo navrhnout vyznamenání. Tím již dnes žádné nové členy nezískáme. Dřívějších členů postupně ubývá, členská základna stárne, nová nepřibývá, nové organizace se nezakládají. Rok 1990 byl rokem likvidace převážně většiny MS. Bohužel šlo nejen o malé, či téměř nepracující organizace, ale také ZO velmi aktivní, s dobrou členskou základnou. Na jejich obnovení dnes bohužel nemá nikdo zájem. Jako dlouholetý aktivní člen ČČK nemám žádnou radost z této situace. A budoucnost je asi velkým otazníkem. Není pochyb, že ČČK, jako celek, je stále významnou součástí naší společnosti i v mezinárodním dění. K naší propagaci by mělo sloužit získání nových členů či úspěšná práce s mládeží. V našich novinách by také jistě zajímalo čtenáře jak si skutečně stojíme. Snad se něčeho dočkáme k 90.výročí ČČK.

Chtl jsem poukázat na problémy, s kterými se potýkáme a rád bych se dozvěděl, zda jsou podobné i u jiných MS. Závěrem musím ještě poznamenat, že jsem nenapravitelný optimista a věřím, že se nám podaří všechny současné problémy překonat. Čas rychle utíká a já sám zatím nevím, jak přispět ke zlepšení situace. Ptám se sám sebe a nevím, co nabídnout naší mládeži, jak získat nové členy k aktivní spolupráci. Hlavním důvodem mého zamyšlení je získat názory ostatních MS. Jak se vám daří získávat nové členy? Jaká je vaše spolupráce s vyššími orgány? S obcí? Jak se vám daří získávat sponzory? V čem vidíte příčiny naší stagnace? Chci vyvolat diskuzi a možná i najít cestu ke zlepšení situace. Budu velmi potěšen, když budou na mou výzvu reagovat funkcionáři MS a zveřejní své názory v našich novinách ČK. Věcnou kritiku pochopitelně přijímám a očekávám ji jak od Úřadu, tak OS ČČK. Formu široké diskuze prostřednictvím novin ČK považuji v současné situaci za nejspokojnější cestu. Pro všeobecnou informaci uvádím, že jsem dlouholetým aktivním funkcionářem ČK, který zažil úspěšnou činnost ZO ČČK, ale také období, kdy naše MS byla na pokraji konce svého dění. Byl bych také rád, kdyby Úřad ČČK zauvažoval nad vhodným propagačním materiálem, který by prospěl MS. Letos oslavíme 90.výročí činnosti ČČK, zamysleme se nad jeho další budoucností!

Josef Špachman
člen představenstva MS ČČK Nový Bor ■

DALŠÍ ZAJÍMAVOSTI, TÉMATA

Jak správně přednášet a prezentovat III

Struktura prezentace

Co se v mládí naučíš, při přednášce, jako když najdeš. I tak by se dalo nazvat na mnohdy neoblibenou školní teorii psaní slohových útvarů. Ale pokud si dodnes pamatujete trojici hesel „úvod, stať a závěr“, pak pro Vás dnešní kapitola nebude žádnou neznámou.

Nezapomeňte pozdravit a přednášíte-li někomu poprvé, představte se. Zní to jako samozřejmost, ale velmi často se na to zapomíná. Představení musí obsahovat nejen jméno, ale i instituci, kterou reprezentujete, a Vaši odbornost či pozici: „Dobrý den, jsem rád, že jste se přihlásili na kurz první pomoci. Moje jméno je Jan Novák a jsem instruktorem Českého červeného kříže, Oblastního spolku v Horní Lhotě.“ Aby se posluchači v připraveném tématu dobře zorientovali, ve stručnosti na úvod řekněte, co je čeká, jaké bude téma, co bude obsahovat. Jedná se o nástin témat, jednotlivých kapitol, bodů. Zde Vám pomůže především Vaše osnova, kde

jednotlivé kapitoly jistě máte uvedené. Zejména u obsáhlých kurzů je potřeba, aby si posluchači vytvořili představu, jak bude kurz probíhat.

Jednotlivé kapitoly se vyplácí pojmut jako celky. Je-li to možné, prezentujte celé jedno téma a nerozdělujte ho přestávkou. Posluchač jinak snadno „ztratí nit“. Kratší témata je samozřejmě možné spojit. Na přestávku ale nezapomínejte. Především děti rychle ztrácí pozornost, je nutné je stále něčím upoutávat, měnit metody (přednes, otázky, hra, ukázky, praxe...). Obecně stále platí, že přibližně do jedné hodiny se vejde přednáškový blok (45 – 50 minut) i přestávka (10 – 15 minut). Pokud nechcete s časem „přetěct“, chystejte si přednáškový blok časově na 50 minut, ale informačně na 45 minut. Přestávky hlaste jako 10 minutové, abyste měli jistotu, že do 15 minut opravdu začnete pokračovat. Na začátku každého bloku stručně zopakujte obsah předchozího, na konci stručně shrňte jeho nejdůležitější body a informace.

Stejně shrnutí nejdůležitějšího je velmi užitečné i na konci celé přednášky. Posluchače to někdy vybitné k dotazům, protože si vzpomenou, že ještě něco nezachytili, něčemu zcela nerozuměli nebo je některé téma naopak více zaujalo a chtějí podrobnosti. Proto si před koncem vždy nechte čas na dotazy, případně na krátkou diskusi.

Na konec samozřejmě patří poděkování za pozornost a rozloučení. Od věci není odkaz na další zdroje informací, literaturu nebo i kontakt na Vás či Váš Oblastní spolek. Než si sbalíte věci, počkejte ještě chvíli. Možná za Vámi někdo přijde, zeptá se, bude chtít chvíli diskutovat, položí dotaz, i když se před tím stydl. A třeba Vám i poděkuje a pochválí Vám přednášku.

Příště nás čeká přednes a jeho jazyk.

Bc. Lukáš Pochylý
člen Otevřené databáze expertů ČČK
a mediální poradce ■

Dopis do Sydney

Dobrý den, jmenuji se Jan a bydlím v Sydney. Ale pocházím z Československa. Jako správný hloupý Honza jsem se kdysi, přesněji řečeno krátce po skončení druhé světové války, vydal do světa. A musím říct, že jsem rozhodně neprohlopil a nikdy jsem odchodu nelitoval. V Československu se situace vyvíjela prapodivně a nakonec se vyvinula do stavu, ve kterém bych já rozhodně žít nemohl. Já mám rád pocit svobody a neomezených možností. Přiznám otevřeně, že mi tehdy jakožto mladému, šikovnému a pracovitému chlapíkovi šlo hlavně o ty možnosti, a ty jsem v cizině opravdu měl. Nejdřív jsem šel do Německa a odtud do Austrálie. Nestal se ze mě milionář, musel jsem se opravdu hodně snažit, ale žije se mi tu dobře a žiju tu rád. Oženil jsem se tu, po pár letech zase rozvedl, ale i to bohužel patří k životu. Podruhé jsem se neženil, je mi tu pěkně i samotnému. Austrálie je nádherná země, je tu krásná příroda a úžasné moře. Ale vždycky, když jsem stál na břehu a díval se na tu nekonečnou modrou hladinu pod nekonečným modrým nebem, myslel jsem na příbuzné, které jsem nechal doma, hlavně na sestru. Vzpomínal jsem, jak jsme si spolu hrávali, povídali si, jak jsme se hádali a rvali o životně důležité nicotnosti. Ani sestra na mě nezapomněla. Celkem pravidelně jsme si psali. Vždycky tak nějak po pár či více měsících, když se nashromáždily novinky, které stály za sdělení na druhou stranu zeměkoule. Ale před pár týdny jsme místo od sestry dostal dopis

od Australského červeného kříže. Psali mi, že si o mě sestra dělá starosti, protože mi psala a dopis se jí vrátil zpět s poznámkou, že už na adrese nebydlím. Že se bojí, jestli jsem neumřel nebo ztrácím paměť... Chudák moje sestřička! Ona se o mě bála a já jsem jí přitom jenom zapomněl sdělit novou adresu. Před časem jsem se musel přestěhovat, měl jsem nějaké starosti, s kterými Vás nebudu zatěžovat, řešil jsem spoustu věcí, a tak jsem prostě zapomněl napsat sestře, že už bydlím jinde. Samozřejmě jsem souhlasil s tím, aby sestře Červený kříž předal moji novou adresu, a sám jí brzy napíšu.

Dobrý den, jmenuji se Julie a jsem sestra toho roztržitého světoběžníka, který se Vám již ráčil představit. Už víte, že se odstěhoval do Austrálie, do Sydney. Nikdy jsem mu to nezazlívala, protože to byl vždycky takový podnikavý dobrodruh, bylo mu podobné, že se vydal až na druhý konec světa. A z toho druhého konce světa mi od něj v kratších či delších intervalech chodily milé dopisy, v kterých psal o sobě, o Austrálii a spoustě jiných věcí. Vždycky jsem se na jeho dopisy těšila, protože pro mě byly jednak ujistěním, že je bratr v pořádku, jednak milým zpestřením každodenního kolotoče. Já jsem mu samozřejmě také psala. Ovšem asi před dvěma lety se stala hrozná věc. Jako obvykle jsem sepsala všechno možné, co se od posledního dopisu stalo, poslala dopis na bratrovu adresu do Sydney a těšila se na odpověď. Ale místo odpovědi se mi můj dopis pro bratra vrátil zpět neote-

vřený. A na obálce byla připsána nekompromisní poznámka: na uvedené adrese již není. Strašně jsem se vyděsila. Myslela jsem hned na spoustu věcí, které se mohly přihodit. Vzhledem k bratrovu vysokému věku mě napadaly samé strašné varianty. Vůbec jsem nevěděla, co mám dělat. Měla jsem čekat, jestli mi nepříjde nějaká zpráva od nějakého úřadu, nebo jestli se třeba bratr po čase neozve sám, protože je třeba někde dlouhodobě v nemocnici? Známa mi poradila, že se mám obrátit na Pátrací službu Českého červeného kříže, že prý snad v takových situacích mohou pomoci. Tak jsem to tedy zkusila. Dali mi k vyplnění nějaký dotazník, kde jsem se snažila napsat vše, co by mohlo pomoci, a také jsem jim dala obálku od toho vráceného dopisu, který jsem poslala bratrovi. Slíbili, že ve spolupráci s Australským červeným křížem udělají, co bude možné, a upozornili mě, že to může trvat dlouho. Ale byla jsem ráda alespoň za tu malou jiskřičku naděje, i když jsem se bála, že zpráva, kterou od nich o bratrovi dostanu, by mohla být smutná. Naštěstí se ukázalo, že jsem se bála zbytečně. Místo špatných zpráv mi po pár měsících prostě poslali novou bratrovu adresu. On se prosím přestěhoval a zapomněl mi to říct! V podstatě se ani nedivím, hlavně že je v pořádku. A s láskou jiskřičku naděje do Sydney další dopis. Doufám, že tenhle již bezpečně dorazí k adresátovi.

Ivana Holubová
Pátrací služba ČČK ■

NOVINY ČERVENÉHO KŘÍŽE vydává Úřad Českého červeného kříže Praha, registrační číslo MK ČR E 7302, redakční zpracování Ing. Jana Štrejnová ve spolupráci s úseky Úřadu ČČK. Redakce, administrace a inzerce Thunovská 18, 118 04 Praha 1 – Malá Strana, tel. 251 104 111. Kontaktní adresa redakce: strejnova.jana@cervenykriz.eu
Příspěvky posílejte na tuto elektronickou adresu a to ve formátu MS Word, obrázky jednotlivě ve formátu jpg, tif, bmp apod.